

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XI. évf. 12. szám

2006. DECEMBER

Újlaki forrás

„Jézus leült szemben a templompersellyel, és figyelte, hogy a nép hogyan dobja a pénzt a perselybe.” Mk 12,41

Elérkezett az egyházi év vége, ami nem csak visszatekintésre, az előző év mérlegének megvonására készített, hanem arra is, hogy felkészüljünk az előttünk álló új évre. Biztosak lehetünk abban, hogy Mennyei Atyánk szeretetéből jövőre is sok szép és jó dolog, lehetőség, feladat vár reánk. Főleg, ha meghalljuk, elfogadjuk és követjük-teljesítjük is a nekünk címzett hívó-felszólító-bíztató jelzéseket. Így van ez egyházközségi közösségünk közös dolgaiban is. A napokban lezáruló jubileumi évünk után máris itt van a városmisszió, amely legalább akkora kihívást jelent számunkra – talán még nagyobbat is. Ahhoz, hogy hitelesen jelenítsük meg az életünket meghatározó jó hírt, amelyet a misszióban szeretnénk másokkal megosztani, először az szükséges, hogy egyre inkább élő közösség legyünk, mégpedig nem csak kivételezett, ünnepi pillanatainkban, hanem mindennapjainkban is.

Az egyik ilyen mindennapi feladat az egyházközségünk folyamatos, zavartalan életéhez szükséges körülmények biztosítása, amely körbe sok minden tartozik – nem utolsósorban az, hogy ne csak a működéssel kapcsolatos (az ismert külső körülmények miatt jövőre biztosan növekvő) kiadásaink legyenek kiszámíthatóak, hanem a bevételeink is. Felmerülhet, és a képviselő testület előtt bizony már ismételt fel is merült a kérdés: mit tehetünk azért, hogy a nehezedő körülmények ellenére se borítsanak el bennünket az anyagi gondok, elterelve figyelmünket és elvonva energiainkat az egyedül fontos lelkiekről?

Kiadásaink – leegyszerűsítve – két nagyobb csoportba tartoznak. Az egyik a látványosabb eredményt hozó, egyedi munkáink költsége: templom, plébániaház felújítása, illetve egyedi programjaink. Ezeket, éppen jellegüknél fogva, részben külső támogatással tudjuk finanszírozni, illetve pályázatokkal is lehet próbálkozni. Köszönet nagylelkű támogatóinknak, kiemelten a Főegyházmegyének, a II. és a III. kerületi Önkormányzatnak! *folytatás a 2. oldalon*

Advent a harmadikon

Sötét reggelek és fekete esték. Ködös, nyirkos lelkek és műanyag életek kuzsa gubanca vet árnyékot ránk sokfelől, s el-elcsüggedünk a sivár szívek láttán. Hová lettek mára az egyszerű, tiszta szemek, sietve libbenő tincsek, jókedvű izzadságcseppek? Hol a tiszta fény, amely elűzi a halált? Hol a szeretet, amely fölolvastja az önérdékebe fagyott életeteket?

Nénike totyog elém a múltból, talán a harmadik emeletről. A gang sarkában húzódott meg észrevétlen, mint egy régről ott felejtett sámli. Tekintetében mindig mosoly lakott. Meg-megállított minket, akik folyton siettek. A szavai simogattak, egész lénye kérdezett. Ötéves lehettem, és nem értettem, mit szeret rajtam ez a fehér hajú, friss zsemle-szagú öregasszony. Kije vagyok én, hogy úgy örül nekem, meg az édesanyámnak. Nagy kék szemével megölelt, feszülő arcából tréfát űzött vénségéből. Gömböc természetén, kacsjárásán sokan gúnyolódtak. A házból övé volt a legőcskébb kabát, mintha télenyáron ugyanabban bicegett volna végig a folyosón. Később meghökkenve tapasztaltam, hogy kitüntető figyelme nem csak nekünk jár, másokhoz ugyanolyan jó. Épp oly beszédes, érdeklődő, örömmel teli.

Egy napon a szokottnál is ragyogóbb arccal csöngetett be hozzánk, kincset szorongatott. Ósdi kis retikült talált régi lomjai közt, talán ifjúsága meglelt bizonyosságát. „Mit ad neked a Rózsika néni?” Nekem szánta a kicsi vacak táskát, s boldogan nyújtotta felém. Nem tetszett az ajándék, piszkosnak is tűnt, csak anyukám unszolására köszöntem meg. Talán még bosszankodtam is. Azután valahová bevágtam, ki tudja hol az a sarok, hol az a szekrény. Nem fogtam föl, hogy nagy ajándékot kaptam, mert Rózsika néni, aki naponta járt a templomba, s akinek nem volt senkije és semmije, gazdagabb volt mindannyiunknál. Könnyen adhatott, mert reggeltől estig csordultig volt szeretettel. Csak most értettem meg őt, ilyen későn. Mennyei postaládájába talán bedobja valaki az Újlaki Hangokat, talán meghallja, hogy a kórusból neki is énekelek.

Töltsük be az ürességet csengő magyar hangokkal, töltsük be az üres postaládákat, a kiüresedett szavakat, a hideg kézfogásokat, a zúzmarás tekinteteket! Szólítsuk meg a csüggedőket, a magányosokat, akkor még inkább, ha magunk csüggedünk és magányosak vagyunk. Csöngessünk be a látszólag boldogokhoz, lehet, hogy ők is rejtegetnek fájdalmas sebeket. Készítsünk ajándékot kezünk tapintásával. Érzéseink szívárványfonalából kössünk erős kötelet, mely megtart, és hozzáköt titokzatosan más emberekhez. Fonjunk hálót hópihés napsugárból, őszinte adakozásból. Zárjuk ki szívünk házából a kétséget és a lustaságot, a türelmetlenséget és a gögőt, e lopakodó farizeusokat, s hívjuk be melegedni a nélkülözőket. Mi is azok vagyunk.

Mégse féljünk gyertya lenni, apró, kicsi, olcsó, imbolygó tűzecske a pokoli sötétségben. Mert nincs az a pislákoló fényecske, az a kis elnyűtt semmi ajándék, az a kicsi járszol, az az apró gyermek, aki értelmetlenül jött volna ebbe a világba. Egy percre vagy örökre, de beragyogják világunkat, megtörik az ordító csendet, ellentmondanak a Gonosznak. Megmutatják az utat a feketeségben. Akár lángba is boríthatják hétköznapijaink kiszáradó szalmáját. Merjünk hát tűz lenni, merjünk élni, és remélni! Adni és kapni. Nincs az a sötétség, melyben ott ne dobogna vágyakozva az új élet, az új fény, ami a szeretet. Lesznek még tiszta szemek és kezek, boldog izzadságcseppek, ha nem félünk föllobogni és kezesni az utat, az igazságot és az életet.

Jobbágy Éva

folytatás az 1. oldalról

A folyamatos működés kiadásai alkotják a másik csoportot: ennek a fedezetét csaknem kizárólagosan magunktól várhatjuk. Az egyházközi hozzájárulás („megajánlás”, régebbi és pontatlan szóhasználat: az egyházi adó) szolgál erre – már amennyiben mennyiségében elegendő, és ha időben beérkezik. Ismerve a most lezáruló év adatait, bizony mindkét vonatkozásban (mennyiség, időzítés) tennünk kell valamit. Nem úgy, hogy bárkitől erőn felüli részvételt várunk el, emlékezve a november 12-i vasárnapi evangéliumban elhangzottakra: „Sok gazdag sokat dobott be (...), egy szegény özvegyasszony csak két fillért (...); többet adott mindenkinél (...) mindent odaadott, (...) egész vagyonát”. Mindenki maga dönti el, hogy mennyivel tud hozzájárulni egyházközségünk életének fenntartásához.

A kedvező időzítés annyit jelent, hogy mivel kiadásaink nagy többsége is folyamatosan jelentkezik az év során, a bevételek esetében is erre volna szükség. Megoldásként nagy szeretettel javasoljuk és kérjük az újlaki híveket, ha tudják vállalni: csatlakozzanak, csatlakozzatok az „Újlaki Forrás” kezdeményezéshez! Ennek az a lényege, hogy – mint ahogyan mi magunk is többnyire havonként jutunk bevételhez – az új egyházi év kezdetétől a hozzájárulásunkat saját magunk által meghatározott havi (esetleg negyedéves vagy féléves) részletekben fizessük be. Az így folyamatosra váló hozzájárulásunk „időzítésének” legbiztosabb módja a havonkénti banki átutalás, de természetesen más megoldások is lehetségesek. A cél az, hogy a „forrás” folyamatosan táplálja közösségünket, átmenetileg se kelljen tartanunk kiapadásától, azaz a korábbinál nagyobb kiszámíthatósággal és biztonsággal építhessünk egyházközségünk bevételeire.

Bizonyára nem kevesen vállaltak közülünk hasonló módon akár havonkénti elkötelezettséget kárpátaljai, erdélyi, vagy más személyek, közösségek támogatására. Legyünk hát szolidárisak saját magunkkal is, kapaszkodjunk össze, hogy a nehezebb külső körülmények hatása nem hogy elsodorni, de még megingatni se tudja egyházközségünket!

dr. Fejérvy Tamás

Smaraglay László

Újlaki arcok

Ez a sorozat az újlaki plébánia egy-egy hívét mutatja be, de amit elmondok, az nem csak rólam szól. Az én arcom együtt arc a családommal.

1955-ben Miskolcon születtem, katolikus családba. Szüleim korán elváltak, én édesanyammal maradtam, aki másodszor is férjhez ment. Húgom születésekor, 5 éves koromban kerültünk Budapestre és többgenerációs családként anyai nagyszüleim is velünk éltek. A hitben az első lépéseimet nagymamám egyengette, a pesti Ferenciek terei templomba jártunk. Akkoriban ezt sokkal inkább szülői kényszernek éreztem, mint szívemből jövő, őszinte vágyak Istent iránt. Talán ez vezetett oda, hogy nagymama minden szeretete és unszolása ellenére a gimnáziumi és egyetemi évek alatt elszakadtam az Egyháztól. Huszonegy évesen szerelemből nősültem, de Istentől távol éltem. Éva, a feleségem, nem hívó családból származott, nem kapta meg a keresztség szentségét sem, és négy fiunkkal kapcsolatban sem vetődött fel bennünk ez a vágy.

1986-ban, már három gyermekes családként kerültünk Újlakra. Akkor már hét éve, építész végzettségem ellenére, szerkezettervezőként dolgoztam a Középülettervező Részvénytársaságnál, amelynek néhány éve a vezetője vagyok, és ahol Lajossal, egy barátommal, elsősorban az ő szándéka szerint, egyre többet beszélgettünk a hitről és Istentől szerepéről, fontosságáról az életünkben. Ezek a beszélgetések nem csak engem, de Évát is megérintették. Mindketten megéreztük Istent finom hívását egy másfajta életre, de még azt gondoltuk, hogy mi döntünk. Nagyon fontos időszak volt ez az életünkben. 1989-ben kaptuk meg a lehetőséget, hogy teljesen Istent felé fordulva, igazi keresztény család legyünk. Szentségi házasságunkat, melyet a tabáni templomban, Spányi András atya által celebrált szentmise keretében kötöttünk, megelőzte Éva megkeresztelése és elsőáldozása. Mi talán még bizonytalanok voltunk, de András atya bizott benne, hogy többé nem térünk le a hit útjáról. A szentmise csodálatos volt, csak négy gyermekünk, nagymamám és a szüleink voltak jelen, és persze Éva keresztstszülei, a barátom és felesége. A következő évben négy fiunkat, az akkor 11 éves Gábort, a 7 éves Botondot, az 5 éves Zombort és a 2 éves Zolit együtt, már itt Újlakon keresztelte meg Müller György atya. És tényleg egy más élet kezdődött a számunkra. Addig is szeretetben éltünk, biztos, hogy Istent akkor is jelen volt az életünkben, mikor mi elfordultunk tőle, de akkortól a szeretet új dimenzióját ismertük meg.

A gyerekek számára a hittanórák, az elsőáldozás, később a bérmlásra készülés, a szentmiseszolgálat, az ifjúsági közösségek olyan alapot adtak, melyből egész életünkben táplálkozhatunk. Mi Évával úgy éreztük, hogy hitünk még erősítésre szorul. A legjobbkor kaptuk a hívást arra a katekézis sorozatra, amelynek meghallgatása után tagjai lettünk az Újlakon 1991-ben alakult neokatekumenális közösségnek. Ez a közösség ma is meghatározó számunkra. Az igeliturgiákon és eucharisztiaikon érezzük, hogy Istent szava élő, nemcsak a kétezer évvel ezelőtti emberekhez, hanem hozzánk, mai hús-vér emberekhez szól, és tudjuk, hogy Istent mindig mellettünk van.

A nagymama, a szülői háttér, egy barát, néhány pap, a keresztény család, a keresztény közösség. Fontos pillérek az életemben, de ezek a pillérek mit sem érnének a mögöttük csöndesen meghúzódó, cselekvő Istent nélkül. Ahogy végiggondoltam az életemet, nem tudom nem meglátni, hogy Istent senkit nem hagy elveszni. Értem is lehajolt.

Együtt örültünk

Az évenként visszatérő jótékonyági műsor nemcsak a megajándékozottaknak tesz jót, hanem az az egyházközségnek is. Együtt örülni, megajándékozni egymást műsorról, beszélgetéssel, mosollyal, tapssal, finomságokkal, barátsággal, ez nagyon jó.

Örülhettünk Harmat Gergő szépen előadott és nagyon jól megválasztott zongorajátékának, örülhettünk a „szépkorúak” műsor-számainak, Orsiék lendületes, vidám népdalainak. Nagyon tetszett Arany János *A fülemüle* c. költeményének zseniális előadása a Szaszovszky házaspár közreműködésével és az ifjú szereplők vidám és tehetséges mókázásával. Nagyokat neveltünk a *Hófehérke* vidám megjelenítésén, tetszett a gitárosok előadásában a királyfiról szóló dal. (Mécsh Lászlót versét a Mistral együttes megzenésítésében hallottuk.)

Óriási öröm, hogy új közösség indult, az „Almakukacok”, akik ötletes és nevükhöz illő előadással mutatkoztak be. A Zsombory testvérek számai közül legjobban a közös zenélés tetszett. Sönfeld Matyi egymaga felér egy zenekarral, mint láthatuk-hallhatuk; tehetsége és kedvessége más műsorszámokban, így a Smaraglay Zolival előadott kettősben is érvényesült.

Hutás Péter kitűnő előadása, gyönyörű éneke a nagyszerű zongorakísérettel egyik csúcspontja volt az estének. Kovács Lilla az óvodás korosztály képviselőjében szépen, bátran, jól hangsúlyozva szavalt. Fergeteges sikert arattak a Hangyák saját költésű dalukkal, melyben mulatságosan énekeltek Újlakról, rólunk, még a plébánia macskájáról sem feledkeztek meg.

Öröm, hogy voltak, akik süteményt készítettek, a rendezésben segítettek, díszleteket készítettek és mozgattak. A karácsonyi ajándékokra mintegy 40.000 forint gyűlt össze. Köszönjük a szervezők és konferálók munkáját, és kérjük, rendezzenek egyházközségünknek máskor is ilyen estét.

Makainé Kosztolányi Erzsébet

Családi események

A keresztség szentségében részesült:

november 12-én Orbán Andor és
László Dóra, 19-én Bakonyvári
András Márk.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

november 11-én Mészáros
József és dr. Héjja Mariann.

Halottaink:

✠ Kornis Ferenc (67), Szűcs Áron (81),
Ádám István (79), Haris Józsefné
(64), Molnár János (81), Antolik Károly (54),
Tóth Lászlóné (92).

A képviselőtestület legutóbbi üléséről

A közös ima után a 2007. évre tervezett városmisszióról és annak előkészületeiről hallottunk a főegyházmegye megbízásából a városmisszió dolgozó három munkatárs előadásában. Bécs, Párizs, Lisszabon és Brüsszel után 2007. szeptember 16-tól 22-ig Budapesten lesznek központi és plébániákhoz kapcsolódó helyi missziós rendezvények. A felkészülés legfontosabb eleme az imaháttér. Minden plébániának meg kell terveznie, hogy a központi programokba hogyan tud bekapcsolódni és az adottságokat figyelembe véve milyen helyi programokkal készül.

A vendégek távozása után a templom és a plébánia felújítási munkálatainak áttekintésével folytatódott az ülés. A templom belső lábazatához a vörös mészkőlapok megérkeztek, felrakásuk megkezdődött. A plébánia tanácsstermeiben festés-mázolás és parkettalakkozás folyik, sajnos a ház alatti csatorna-rendszer átvizsgálására és javítására csak jövőre kerülhet sor.

A műszaki feladatok után egyházközségünk anyagi helyzetét néztük át. Az első tíz hónap adataiból kiindulva év végére kb. négyszázezer forintot hiányra számíthatunk. Ezért kérjük továbbra is a kedves híveket, hogy lehetőségeikhez képest alapítványi vagy plébániai befizetéssel támogassák az egyházközséget.

A nyomasztó gondok után kellemesebb témák kerültek megbeszélésre. Plébániánk és templomunk jubileumi évének lezárása Szent András napján az este 6 órakor kezdődő szentmisén lesz, melyre főcelebránsnak az ezüstmisés Szabó Gyula atyát kértük fel. Erre az ünnepi szentmisére, melyen énekharunk a Kapisztrán kórusal együtt szolgál, hívtuk együtt ünnepelni János atyát, György atyát és Anzelm atyát is.

A liturgikus munkacsoport vezetője, Molnár Gábor a szentmise különböző részei alatt kívánatos testtartásról (ülés – állás – térdelés) tartott előadást.

Ezután már csak aktuális hírek kerültek megbeszélésre, a karácsonyi csomagok összeállítására körüli teendők és az Erzsébet nap előestéjén tartandó jótékonysági műsoros est, melynek bevételét karácsonyi ajándékozásra fordítjuk.

Az ülést a Szentháromság dicsőítésével fejeztük be.

H. Z. E.

IGE-IDŐ

„...a ti világosságotok ... világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!” (Mt 5, 16)

Kedves testvérek! A fenti részlet a hegyi beszédből való, amelyben Jézus urunk fogalmazza meg összefüggő tanítását. E mondatot elolvasva, rögtön fölmerül a kérdés: vajon világosságban járunk-e? Ha nem, nem tudunk világítani, hanem beleolvadunk mi is abba a sötétségbe, amelyben az emberek nagy többsége él. A kilátástalanság, reménytelenség, céltalanság útvesztőjében eltéved, akinek nincs lámpása, s csak botladozik, aki fény nélkül halad.

Az igazi Világosság nem mi vagyunk, hanem Aki a világba jött, hogy elhozza számunkra a boldogság jó hírét. De átsüthet rajtunk az Ő ragyogása, és ily módon tanúskodhatunk Róla – hiszen ez a dolgunk.

Vajon jótetteink megkülönböztetnek-e minket a többiektől? Szeretletben járunk-e? Vagy ellenkezőleg: elkábít minket is a talmi csillogás bűvölete? A virtuális lét hazugsága? Bennünket nézve rácsodálkozik-e környezetünk Isten végtelen jóságára és irgalmára? Észreveszik-e mérhetetlenül gazdag ajándékait? Eszükbe jut-e hálát adni mindazért a szépségért, amely körülvesz minket?

Rajtunk is múlik, testvérek. Tegyük róla, hogy vonzó legyen a kereszténységünk!

Jüling Erika

A gitáros kórus Mezőfalván

(megkésett beszámoló)

Még október elsején történt. Reggel némi csocsózás, evés és egymás öszszevárása után fél 9 táján elindultunk Zoli már sokat megért kisbuszával és Ati autójával Mezőfalvára, hogy meglátogassuk Gyula atyát és szentmiséken szolgáljunk.

Háromnegyed tíz körül oda is értünk a mezőfalvai templomhoz. Az ottani kilences mise már a vége felé járt. Igaz, volt korábban olyan terv is, hogy azon a misén is szolgálunk, de leszavaztuk, mivel nagyon sietnünk kellett volna, és mise azért így is jutott nekünk bőven.

Rögtön odaérés után akadt egy kis kalandunk, ugyanis a kisbuszban maradt a kulcsa, mivel azt kulcs nélkül is le lehet zární kívülről. A legtöbb cuccot a gitárokkal, és a kották nagy részével együtt a buszban hagytuk, ezért elkezdhattunk gondolkodni, hogy mégis, hogyan nyissuk ki. Autólopásban jártasak előnyben! Ámde ilyen valaki egy sem volt, így hát más megoldást kellett keresnünk. A legígéretesebb „autótolvaj-jelöltnek” Sónfeld Matyi mutatkozott, de mivel végül ő is kudarcot vallott, lakatost kellett hívunk.

Közben az idő meg telt, és tízkor már kezdődött is a következő mise Nagyvenyimben, ezért úgy döntöttünk, hogy a másik autóval páran átmegyünk oda addig is Gyula atyával együtt. Az ő autójába is befértek még néhányan. Gitár híján Márti már kezdte összeállítani a taizéi énekeket, de aztán mise előtt kaptunk egy kölcsöngitárt. Pár percen belül megérkeztek a többiek is, mivel a lakatos elég hamar végzett, így aztán késve, de elkezdtük a misét.

A mise szép volt. Gyula atya jó prédikációt tartott, és jó pár ember énekelt. Miután véget ért, az agapén volt káplánunk megkérdezte, megyünk-e a következő misére, ami kb. 10 perc múlva kezdődik, vagy csak inkább az azutánin veszünk részt? Gyors szavazás eredményeként azonnal indultunk. Ez a második mise Apátszálláson volt, lehangelőan kevés, főleg idősebb hívővel, és alig énekelt valaki.

Utána megint szinte azonnal mentünk is a harmadik misére, Baracsra. Sokak szerint ez volt a legjobb. Lelkes hívek, sok fiatal, köztük egy kislány, akit a mise után kereszteltek meg. A mise végén, a keresztelés előtt elénekeltük neki az ároni áldást. Mindenki nagyon meg volt hatva.

Ez után megint némi nassolás következett, de Gyula atya meghagyta, hogy ne együnk túl sokat, mert akkor nem tudunk ebédelni. Ennek engedelmesskedtünk is. Miután jól elbeszélgettünk az ottaniakkal, átmentünk a mezőfalvai plébániára, ahol szorgos kezek már el is készítették az ebédet, egy jó gulyáslevest.

Az ebéd nagyon jó hangulatban telt. Folyt a bor (persze, csak mértékkel), és ment nagyban a vicceselés. Gyula atyát megismerhettük erről az oldaláról is, aféle jó székely vicceket mesélt. Mi meg amilyet éppen tudtunk. Jó másfél óra múltán Márti játékot kezdeményezett. „Kacsintósat” kezdtünk játszani. (Aki véletlenül nem tudná, mi az, kérdezze meg valamelyik ifjúsági közösség tagját a plébánián.)

Végül aztán elérkezett az indulás pillanata. A hazaút szintén jó hangulatú volt, zenét hallgattunk, beszélgettünk, és megnéztük frissen készült fényképeinket, ugyanis digitális fényképezőgéppel készültek. Érdnél dugóba kerültünk, de legalább még több időnk volt, amit együtt tölthettünk. Végül Zoli mindenkit kirakott a megfelelő helyen, és ezzel véget ért mezőfalvai kiruccanásunk.

Harmat Zita

Advent Újlakon 2006

🏠 SZÁLLÁST KERES A SZENT CSALÁD: Ősi magyar szokás, családok karácsonyi készülete. Két egymást követő estét igényel. Feliratkozás Zsombory Gábornál és Editnél (tel: 200-4254/1) vagy a sekrestyében.

♦ **RORÁTE** szentmisék: advent hétköznapjain ½ 7-kor (szerdán gitáros, szombaton gregorián, a többi napon népénekes).

📖 **ZSOLOZSMA:** advent keddi és pénteki napjain 7 órától együtt imádkozzuk a laudest, vasárnapokon este ½ 6-tól a vesperást.

🌳 **TRIDUUM** december 18-19-20-án (hétfő, kedd, szerda) az esti 6 órás szentmiséken. A lelki gyakorlatos beszéd sorozatot Róna Gábor jezsuita atya tartja.

🎁 **JÁTSZÓHÁZ:** ajándékkészítés, játék gyermekek számára december 16-án de. 9-12 óráig a Szent István teremben.

✚ **A SZENT KENET** közös templomi felvételére lesz lehetőség 10-én a ½ 11-es szentmisén. Előzetes jelentkezés a sekrestyében és az irodában.

🕯 **LELKINAP** minden korosztálynak 9-én, szombaton 10-5 óráig a Szent Erzsébet hittanteremben András atya vezetésével.

🎵 **KARÁCSONYI HANGVERSENY:** a Sarlós Boldogasszony kórus szolgálatával advent 3. vasárnapján az esti mise után.

❄ **KARÁCSONYI SZÍNDARAB:** *Kisherceg* címmel 22-én du. ½ 5-kor.

📄 **EGYÉNI KÉSZÜLET**hez életkornak megfelelő (óvodástól felnőttig) feladatlap kapható a hittanórákon ill. a sekrestyében.

Thanks for the English lessons

A mai világban meglepő és szokatlan, hogy bárki bármit is önzetlenül, csupán szeretetből nyújtson embertársai számára. Október közepétől plébániánkon ingyenes angol oktatás indult Herbertné Szakács Zsuzsa vezetésével. Kedden és csütörtökön 1-1 órában egy kezdő és egy haladó csoport indult, 7-8 állandó fővel. Zsuzsa nagyon sok türelemmel és szeretettel foglalkozik velünk, amit ezúton szeretnék megköszönni mindkét csoport nevében.

Sütőni Zsuzsanna

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Koncsoiné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András plébános

Decemberi naptár

3. V. *Advent 1. vasárnapja*
 6. Sze. *Szent Miklós püspök*
 8. P. **Szűz Mária szeplőtelen fogantatása**
 szentmisék: reggel ½ 7 és este 6 órakor
 10. V. *Advent 2. vasárnapja*
 17. V. *Advent 3. vasárnapja*
 18. H. Imaest az esti szentmise után
 21. Cs. Az esti szentségimádáson a lelki adoptálást vállalóknak közös hálaadó imádság, a 9 hónap összefoglaló lezárása
 22. P. **„Újlaki karácsony”** – du. ½ 5-kor karácsonyi színdarab, utána hittanos gyerekek megajándékozása
 23. Szo. 8 órától a templom karácsonyi takarítása, díszítése
 24. V. *Advent 4. vasárnapja*
 Szentmisék: 9, ½ 11 és 24 órakor (este 6-kor nem lesz!)
 25. H. **Karácsony 1. napja**, vasárnapi miserend, este ½ 6-kor vesperás
 26. K. **Karácsony 2. napja**, *Szent István vértanú* – vasárnapi miserend este ½ 6-kor vesperás
 27. Sze. *Szent János apostol és evangélista*
 28. Cs. *Aprószentek* – Engesztelés napja a meg nem születettekért
 31. V. *Szent Család vasárnapja*, *Szent Szilveszter pápa*
 A 9-es szentmise után a kerek évfordulójukat ünneplő családok ünnepe a Szent István teremben.
 Este 6-kor hálaadó szentmise az eltelt évért, plébánosi beszámolóval, előtte ½ 6-kor vesperás
 jan. 1. H. **Szűz Mária Isten Anyja, Újév**, *a béke világnapja*
 vasárnapi miserend, este ½ 6-kor vesperás
 Gitáros misék a hónapban: 3-án és 17-én 9 órakor, 6-án, 13-án és 20-án ½ 7-kor.

Hírek, hirdetések

* December 8-án, pénteken az esti 6 órás szentmisét **Böjte Csaba** OFM tartja, utána vetítéssel illusztrált beszámoló lesz az egyik ifjúsági csoport Csaba atya szavatai gyermekotthonában tett látogatásról.

* **Gráci barátaink** az elmúlt hetekben ünnepelték plébániájuk alapításának 30. évfordulóját. „A Feltámadt Krisztusról nevezett dél-gráci róm. kat. lelkigondozó központ” mindmáig első – és mint a paphiány láttán aggódó hívei hozzátesszik, talán egyetlen – plébánosa, Dr. Alfred Wallner vezetése alatt működik, akinek a plébániai lap jubileumi számából idézzük egy gondolatát:

„A plébániai közösség útja Istenhez és az embertárhoz vezet. A második vatikáni zsinat után az Egyház és benne a mi plébániánk arra hivatott, hogy kiengeztelődött kapcsolatért munkálkodjék Isten és embertársai iránt. Nem magunknak élünk, mintegy a mennyország előszobájában, hanem – minden konfliktus ellenére is – egymással és egymásért.”

Városmisszió

A budai plébániák képviselő küldötteinek november havi találkozója az országúti plébánián volt. Beszámolót hallottunk a ferencesek utóbbi 10 éves missziós tapasztalatairól. Mivel 2007-ben plébániánk is bekapcsolódik az budapesti városmisszióba, külön érdeklődésre tarthatnak számot a ferencesek idej városmissziós tevékenységének tapasztalatai.

A Mechwart téren cserkészeik közreműködésével játszóházas sátrat, a karizmatikusok közreműködésével imasátrat állítottak. Meghívtak több közösséget, bemutatták a szerzetesi közösséget, játékos programokat rendeztek. A ferences kolostor kertjében udvari összejövetelre hívták meg a híveket, a templomban folyamatos szentségimádást tartottak.

A budai Krisztus Király plébánia szervezésében, a Szent Angéla iskola helyiségeiben családok játékos összejövetelét tartották ifjúsági programokkal (foci, főzés), beszélgetési fórumokat rendeztek, filmet néztek és beszéltek meg, családi programok keretében etikai kérdéseket vitattak meg.

Az utcai rendezvények kapcsán külön felhívták a figyelmünket a területfoglalási engedélyek beszerzésére, parkok esetében a fővárosi önkormányzat engedélyére (mivel ezek többnyire fővárosi tulajdonban vannak). Lényeges szempontként ajánlották a kapcsolattartást a közösségekkel gyakorlati tapasztalataik miatt.

Udvardy László

A Budapest – Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia

2005. november 30-tól 2006. november 30-ig tartó
jubileumi évének eseményeiről

A templomalapítás 300., a mai templom elkészültének 250. évfordulójáról megemlékező jubileumi év lezárultával, már csak a *hálaadás szándékával* is, érdemes emlékeztünkbe idézni mindazt, amiben részünk lehetett.

Mindenek előtt tekintsünk a liturgikus és lelki programokra. Az év ünnepélyes megnyitását a Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök úr által (a jelenleg és a korábbiakban az újlaki templomhoz kötődő papokkal: Spányi András, Mester János, Müller György, Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm, Szabó Gyula, Molnár Béla, Vargha Miklós Péter atyákkal együttesen) bemutatott szentmise jelentette. Az ünnep alkalmat adott a templom architektonikus belső díszítőfestésének megáldására is – az azt elkészítő Tarr György restaurátorművész, valamint a munkákhoz anyagi támogatást nyújtó II. Kerületi Önkormányzat képviselőjében meghívott Ernyey László kerületi egyházügyi tanácsnok jelenlétében.

Az egyházi év eseményeihez igazodva – adventi triduum (2005. november 30. – december 1-2.: Spányi Antal püspök úr), majd nagyböjti triduum (2006. április 7-8-9.; Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm professzor úr) gazdagította a híveket. Májusban zárókövetkezett: a május 20-án, autóbusszal megtett út fő állomásai: Székesfehérvár (püspöki palota, Prohászka múzeum), Bodajkon a Segítő Szűz Mária templom és a kálvária, Mezőfalván pedig Szabó Gyula atya meglátogatása voltak. Május 26-28-án Leányfalun lelki gyakorlatra került sor, *Közösség az Egyházban* címmel, Kercza Asztrik OFM atya vezetésével.

A jubileumi év közép-táján kiemelkedő események tették emlékeztetésé templomunk búcsúját. A 2006. július 2-i ünnepi szentmisén Dr. Erdő Péter, bíboros, prímás, érsek úr szolgáltatta ki a bérmálás szentségét. Az ünnepélyes alkalom vendégei között köszönthettük Antal János esperes urat, Müller György, Pázmándy György, Molnár Béla és Kozma Imre atyákat, Böhm Judit M. Eglantin, Molnár Ilona M. Domitilla szerzetesnővéreket, valamint Lampert Rózsa építész aszszonyt, műemléki felügyelőt.

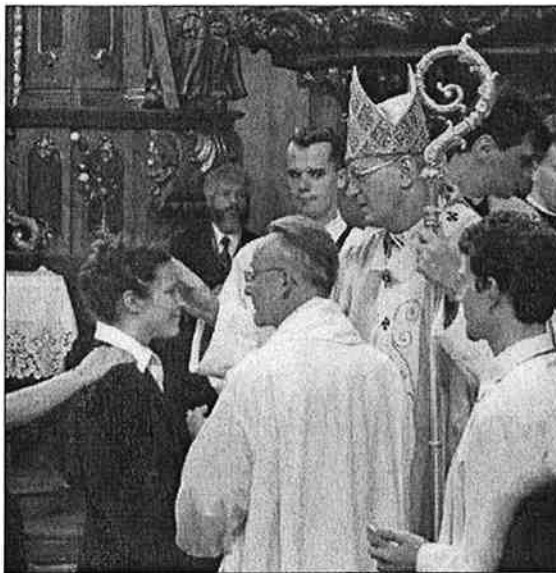
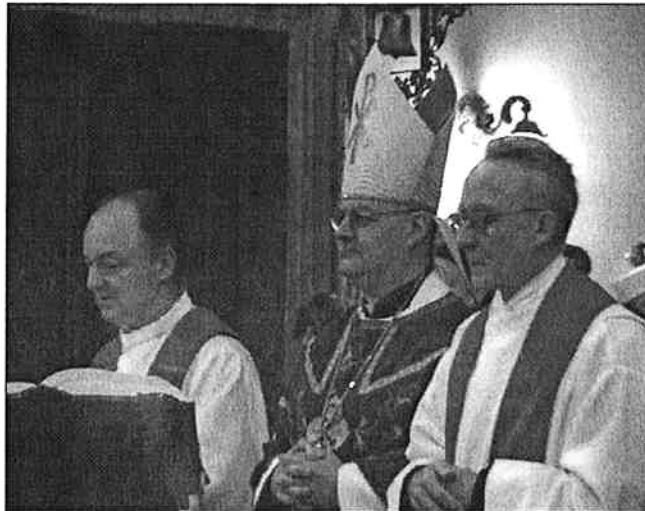
Jubileumi évünk egybeesett a magyar történelem nagy eseményeinek, így az 1456-os nándorfehérvári győzelem 550. és az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. év-

fordulójával. A magyar püspöki kar által meghirdetett engesztelő imaévhez kapcsolódva templomunkban a szentsegítmádási alkalmakkor (minden csütörtökön és első szombaton) nemzetünk lelki megújulásáért imádkoztunk. A jubileumi év imafolyamának másik fontos ágát az ifjúsági hittanósok szervezték – minden hónap harmadik hétfőjén. Ugyancsak rendszeresen imádkoznak fiataljaink az (ő kezdeményezésükre rendszeresített) imadozba helyezett imaszándékokért. Mi pedig valamennyien imádkozhattunk fiataljainkért, sok évre visszatekintő hagyományainkat folytatva felajánlva értük a minden hónap 21-én tartott szentmiséket.

Természetes, hogy a jubileumi év lezárását is szentmise jelzi, amelyet – személyes és egyházközségi jubileum szívet melengető összekapcsolásaként – Szabó Gyula ezüstmisés atya mutat be.

A jubileumi év lelki és kulturális programjai közti kapcsolatot az év folyamán elosztva egymást követő nagyszerű előadások jelentették. Itt csak arra van lehetőség, hogy az előadókat és az előadások címét említsük (ismertetésüket az érdeklődő megtalálhatja az „Újlaki hangok” korábbi számaiban): Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm O. Praem. professzor úr négy előadást tartott: *Megtérés és kiengesztelődés* (2006. január 25.); *Újszövetségi iratok és apokrifek* (2006. június 12.); *Példaképeink: a szentek és a boldogok* (2006. október 3.); *„Menj, de többé ne vétkezzél!” Jn 8,11* (2006. november 28.). Dr. Rokay Zoltán professzor úr 2006. október 25-én *Lucas Cranach: Segítő Mária c. képeről* tartott előadást.

A jubileumi évet számos, mégpedig igencsak eltérő „műfajú” kulturális program, esemény gazdagította. A jubileumi év nyilvános meghirdetésének (stílszerűbben: beharangozásnak) tekinthetjük Dr. Török József professzor úr 2005. október 26-án a Bartók rádióban elhangzott *Hitélet és történelem* című, templomunkról szóló előadását. Az előzőnek mintegy maradandó formájaként 2005. karácsonyára jelent meg Dr. Török József történész professzor úr tollából *Az újlaki Sarlós Boldogasszony templom* c. könyv, Legeza Lászlónak a templomunk hiteles élményét nyújtó színes fényképfelvételeivel illusztrálva. A jubileumra megjelentett, a templomot bemutató, öt képből álló (tényleg nagyon szép!) színes képeslap-sorozat szintén maradandó emléke az ünnepi évnek.

Jutott látvány-élmény a templombúcsú idejére is: a kápolnában rendezett, túlzás nélkül mondhatjuk, nagy érdeklődést kiváltó kiállítás a 25 újlaki plébános munkásságának tükrében, régi fényképeken, liturgikus tárgyakon és eredeti dokumentumokon keresztül mutatta be plébániánk 300 éves történetét. Bár (sajnos) csak két hétig tartott nyitva, igencsak szép számmal látogattuk mi, újlaki hívek, de – hála Istennek – sokan mások is.

Ugyancsak a búcsú megünnepléséhez kapcsolódó, kiemelkedő zenei élményt nyújtó eseményeként hangzott el templomunkban *Mozart Koronázási miséje*, a Sárlos Boldogasszony Kórus és a Viadana Kamarazenekar nagyszerű előadásában.

A búcsú-napi eseményekre emlékezve kell megköszönnünk a Magyar Katolikus Rádió ajándékát is, pontosabban *Ajándékkosár* című műsorát, amely 2006. július 2-án jubiláló plébániánkról és templomunkról szólt.

Nagyon jó dolog ünnepelni – de talán még jobb akkor, ha örömmel másokkal, barátainkkal is megoszthatjuk. Szerencsére ilyenre is volt alkalom a jubileumi év során: 2006. június 10-11-én gráci vendégek, az ottani (ha nem hivatalosan, de mégis:) testvér-plébánia közösségeinek tagjai közül jöttek el többen újlakra. Gazdag program: közös szentmise, múzeum- és városnézés (ne feledkezzünk meg a közös ebéd-ről sem!) tette emlékezetessé látogatásukat – reméljük, ők is olyan szívesen emlékeznek vissza ezekre a napokra, mint az újlakiak.

A sok emlékezetes történés természetesen nem tűnt, nem tűnik el nyomtalanul, hiszem mindazokban tovább él, akik részt vehettek azokban, vagy akik ha nem is közvetlenül, de lelkes élménybeszámolóik révén részesülhettek azok hangulatából, örömeiből, ajándékaiból...

Befejezésül most mégis álljon itt annak a bemutatása (vagyis inkább csak felsorolása), ami fizikailag is marandandó változásként gazdagítja plébániánk épületeit és intézményeit: a templom és a plébánia (és közösségi) ház együttesét.

A templom új belső festésének elkészüléséről már esett szó...de annyira örömteli, hogy az üveglakok megújításával együtt évekig tartó folyamat végére értünk, hogy az ismétlésért remélhetőleg senki sem fog meg-

haragudni. Egy másik régi vágyunkat is teljesítettük: 2006. Nagyboldogasszony napjára elkészült a lourdes-i kápolna kovacsolt rácsos díszkapuja (Seregi György művészi munkája), ünnepélyes megáldása Szent István napján volt.

Plébániánk épületére, elsősorban is a plébánosi lakásra és a hozzá kapcsolódó helyiségekre is nagyon ráfért már a teljes belső felújítás, amelynek első üteme már a jubileumi megnyitóra elkészült, a második ütem is még éppen befejeződik a jubileum végére. Részben ezekkel a munkálatokkal összefüggésben új helyet kapott a könyvtárunk: a plébániaház legrégebbi, csaknem 300 éves helyiségében. Új, könnyen elérhető – valójában régebben is ilyen célra használt – helyiségbe költözött a Plébániai Iroda, amelybe a Bécsi út felőli kapualj felől közelítve mindjárt a baloldali első ajtón léphetünk be. A plébánia-udvar is megszépült, 2006. augusztusra készült el a megújított kőburkolat. Végül, de egyáltalán nem utolsó sorban a nyár folyamán újabb két színes üveglakkal lettünk gazdagabbak – amelyek témaválasztása biztosan nem a véletlen műve: az egyiken *Angyali üdvözlés*, a másikon a *Vizitáció* jelenetében gyönyörködhetünk (Mertz Éva munkái).

Egy év – ha mégoly jubileumi is – hamar elszalad, így aztán maradt még feladat bőven a következő évekre is... Ezek közül a templomunk szentélye mögötti kert területének tartalmat adó fejlesztés koncepciójának kidolgozása azért még szintén a jubileumi év gyümölcse. Az oda elgondolt, kálvária-stációkkal egyesített urna- és szórótemető megvalósításához még nagyon sok kiegészítő ötletre, tervezői munkára, egyeztetésre és még ki tudja mi mindenre van szükség...de van miből erőt merítenünk: a jubileumi évben kapott, egyházközségünk összetartását, lendületét növelő gazdag ajándékokból.

A hálaadás gondolatával kezdtük – fejezzük is be azzal, hogy az egész jubileumi évért, és azon keresztül az évszázadokon keresztül ennek a közösségnek juttatott kegyelmekért köszönetet mondunk. Köszönetet azért is, hogy a múltra visszatekintve azzal a bizonyossággal tekinthetünk a jövőbe is, hogy mindent megkapunk, amire valóban szükségünk van. Csak arra kell vigyáznunk, hogy ne tévesszük szem elől a lényegét: „az egyedül szükségeset”.

